

Асоціація навчальних закладів України
приватної форми власності
Європейський університет
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова

**МОЛОДЬ, ОСВІТА, НАУКА, КУЛЬТУРА
І НАЦІОНАЛЬНА САМОСВІДОМІСТЬ
В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

*Збірник матеріалів
XXIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
(28 квітня 2020 р.)*

Київ
Видавництво Європейського університету
2020

Свіголови редакційної колегії:

Тимошенко І.І. — голова Асоціації навчальних закладів України приватної форми власності, ректор Європейського університету, професор (відп. редактор).
Андрущенко В.П. — ректор Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, академік НАПН України, доктор філософських наук, професор (співредактор).

Члени редколегії: *Бондар В.І.* — академік НАПН України, доктор педагогічних наук, професор; *Вовк Л.П.* — доктор педагогічних наук, професор; *Власова Г.П.* — доктор юридичних наук, професор; *Гривківська О.В.* — доктор економічних наук, професор; *Онїщенко І.Г.* — доктор політичних наук, професор, академік Академії політичних наук України; *Погребеник В.Ф.* — доктор філологічних наук, професор; *Працьовитий М.В.* — доктор фізико-математичних наук, професор; *Прокопенко Н.С.* — доктор економічних наук, професор; *Скляренко О.В.* — кандидат фізико-математичних наук, доцент; *Скрипник Т.М.* — кандидат педагогічних наук, доцент; *Торбін Г.М.* — доктор фізико-математичних наук, професор; *Тимошенко З.І.* — доктор філософії, професор, академік Академії політичних наук; *Тимошенко О.І.* — доктор філософських наук, професор, академік Академії політичних наук; *Хворов М.М.* — доктор хімічних наук; *Шостаковська А.В.* — доктор економічних наук, доцент; *Шут М.І.* — академік НАПН України, доктор фізико-математичних наук, професор.

Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість в умовах європейської інтеграції: Зб. матеріалів ХХІІІ Всеукр. наук.-практ. конф., Київ, 28 квітня 2020 р.; / Редкол.: І.І. Тимошенко (відп. ред.) та ін. — К.: Вид-во Європейського університету, 2020. — 346 с.

Тексти друкуються за редакцією авторів.

© Європейський університет, 2020

**ШАНОВНІ КОЛЕГИ, УЧАСНИКИ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ГОСТІ!**

22 роки тому Асоціація навчальних закладів України приватної форми власності, Європейський університет та Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова під патронатом Міністерства освіти і науки започаткували проведення щорічної всеукраїнської науково-практичної конференції «Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість в умовах європейської інтеграції».

Кожного року навесні у стінах Європейського університету збирається молодь для презентації перших наукових досліджень та обговорення важливих для країни питань розвитку освіти, науки, суспільства, економіки, права в умовах, коли зміна поколінь ідей, технологій та знань відбувається швидше, ніж зміна поколінь людей.

Виклики пандемії COVID-19, з яким зіткнулося людство, зумовили необхідність проведення цьогорічної конференції в режимі он-лайн. Незважаючи на це, в конференції взяли участь студенти, аспіранти та молоді викладачі більш ніж з 20 закладів освіти та наукових установ з усіх регіонів України.

Учасники конференції — школярі, студенти, аспіранти, молоді вчені, Європейського університету, Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, Національного університету ім. Т. Шевченка, Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця, Київського національного університету будівництва і архітектури, Київського університету ім. Б. Грінченка, Національного інституту стратегічних досліджень, Інституту педагогіки Національної академії педагогічних наук України, Національного університету біоресурсів і природокористування, Національного університету фізичного виховання і спорту, Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, Ужгородського інституту культури і мистецтв, Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Національного університету «Чернігівський колегіум» ім. Т.Г. Шевченка, Одеської національної академії зв'язку ім. О.С. Попова, Рівненсько-

СЕКЦІЯ «МОЛОДЬ І ОСВІТА»

**Підсекції: «ЗАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ»,
«ПРОБЛЕМИ ПОЧАТКОВОЇ, ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ
ТА ВИХОВАННЯ», «ПРОБЛЕМИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ
ТА ВИХОВАННЯ», «ПСИХОЛОГІЯ»**

РОЗВИТОК УВАГИ ДОШКІЛЬНИКІВ

Андрющенко Г.О.,
практичний психолог,
Броварське навчально-виховне об'єднання, м. Бровари

Розвиток пізнавальних процесів дошкільників (уваги, мислення, сприймання, пам'яті, уяви, відчуттів, мовлення) потребує особливої уваги батьків, педагогів та психологів. Адже у майбутньому це може позначитися на формуванні інтелектуальної та емоційної сфери, комунікативних навичок, розвитку особистісної сфери, вольових зусиллях та мотивації до навчальної діяльності дитини. У нашій роботі зупинимось детальніше на розвитку уваги дошкільників, адже саме вона «характеризує інтенсивність пізнавальної діяльності й виражається в її зосередженості на порівняно вузькій ділянці (дії, предметі, процесі, явищі), що стає усвідомлюваним та концентруючим на собі психологічні й фізичні зусилля людини протягом певного періоду життя» [1, с. 157].

У дошкільному віці зміни стосуються усіх видів і властивостей уваги. Збільшується її обсяг: дошкільник уже може діяти з 2-3 предметами. Зростає можливість розподілу уваги завдяки автоматизації багатьох дій дитини. Увага стає більш стійкою. Це дає дитині можливість виконувати під керівництвом вихователя визначену роботу, нехай навіть нецікаву. Дитина не відволікається, якщо розуміє, що справу потрібно довести до кінця, навіть якщо з'явилася більш приваблива перспектива. Підтримка стійкості уваги, фіксація її на об'єкті визначаються розвитком допитливості, пізнавальних процесів. Наприклад, дитина довго спостерігає за рибками в акваріумі, щоб довідатися, де вони сплять. Стійкість уваги залежить від характеру діючого подразника. У віці 4–7 років тривалі відволікання викликає шум гри, а найтриваліше — дзвоник. Протягом дошкільного дитинства тривалість

го державного гуманітарного університету, Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки, Вінницького фінансово-економічного університету, Полтавського юридичного інституту, Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», Дніпропетровського гуманітарного університету та інш. надіслали свої тези до редакційної колегії збірника.

В роботах учасників аналізуються політичні, соціально-економічні процеси у суспільстві в умовах пандемії, які пред'явили нові вимоги до економіки та освіти, вимагаючи, передусім, оновлення її змісту, методики викладання, технологій, програм та проєктів. Приділено увагу налагодженню державно-громадської комунікації в умовах турбулентного режиму прийняття політичних рішень, гуманітарним аспектам національної безпеки, можливим наслідкам відкриття ринку землі в Україні для економіки країни тощо.

Варто наголосити, що за роки проведення конференції у її роботі взяли участь понад 10 300 молодих науковців та видано 63 томи збірників матеріалів. Для багатьох дослідників, які сьогодні є кандидатами та докторами наук, викладачами коледжів, інститутів та університетів саме участь у нашій конференції стала стартовим майданчиком для їх наукових пошуків. Ми пишаємося тим, що надаємо можливість молоді починати свій шлях у науку з першого кроку участі у конференції.

професор *І. Тимошенко*
Голова Асоціації навчальних закладів
України приватної форми власності,
ректор Європейського університету

Після Помаранчевої революції, офіційний Київ чітко став декларувати свої наміри по вступу в НАТО. Отримання Плану дій що до членства в НАТО (ПДЧ), Україна та Грузія мали отримати 2008 року на саміті в Бухаресті, однак російське лобі в Україні та Європі й небажання конфронтації деяких європейських країн з РФ, дало змогу заблокувати надання ПДЧ.

Хоча Україна не стала кандидатом в члени НАТО, а президент В.Янукович взагалі заблокував цей процес, відносини з ЄС помітно покращились. Процес переговорів мав завершитись в листопаді 2013 року на Вільнюському саміті, підписанням Україною асоціації з ЄС. Однак президент Янукович відмовився підписати асоціацію й отримав від РФ 15 млрд доларів США. Такий розвиток подій не сподобався активному українському суспільству, а розгін мирних активістів з Майдану 30 листопада, розпочав в Україні Революцію Гідності, яка привела до падіння режиму Януковича.

Після перемоги Майдану нова українська влада 21 березня 2014 року підписала політичну частину угоди про асоціацію з ЄС. Економічну підписав вже Президент Порошенко 27 червня 2014. Ця угода стала великим кроком України по недопущенню затягування її в інтеграційні процеси з РФ, які здебільшого нагадували СРСР 2.0 або імперські проекти. Хоча Росія продовжила плести інтриги в Європі з метою розколоти її позицію стосовно України, інтеграційні процеси не зупинились і в 2017 році після виконання низки вимог, Україна отримала безвізовий режим з ЄС.

Анексія Криму та війна на Донбасі, стали важливим чинником, який блокує вступ України в НАТО. Велика кількість членів Альянсу, побоюючись, що із приєднанням України, воєнна ситуація загостриться і їм доведеться вступити у військову конфронтацію з РФ. Однак, можемо констатувати той факт, що з окремими країнами членами Альянсу, в Україні склалися досить тісні контакти в оборонній сфері. Спільні навчання, поставки озброєння та боеприпасів, гуманітарна допомога або допомога в реформуванні силового блоку і приведення армії до стандартів НАТО, створює ситуацію, що в певний період не прийняти Україну в Альянс буде просто не можливо, так як вона буде відповідати всім стандартам, а її вигідне географічне розташування, військова потуга і бойовий досвід будуть грати провідну роль в посиленні загальної боєздатності НАТО.

Отже, підсумовуючи викладене, варто сказати, що з розпадом ОВД і СРСР, країни Центральної та Східної Європи поставили собі на меті інтеграцію в ЄС та НАТО, так як тільки ці альянси могли забезпечити неповернення під орбіту сфери впливу Москви, а також допомогти подолати наслідки комуністичного режиму та соціалістичної економіки. Важкими але наполегливими кроками ці країни в межах 10-15 років стали членами ЄС та НАТО, що дозволили їм стати по справжньому демократичними і розвинутими країнами. Україна довгий час проводила неконструктивну зовнішню політику. Така поведінка в очах Заходу демонструвала неготовність України бути стабільним членом ЄС чи НАТО, а протидія РФ на фоні зростання наф-

тових цін, дозволило останній чинити тиск на Україну та Європу. Після Революції Гідності, анексії Криму та розв'язання війни на Донбасі, Україна на решті голосно заявила про свої наміри інтегруватись в ЄС та НАТО. Було здійснено велику кількість кроків, які дали можливість наблизитись до цієї мети, однак анексія Криму та війна на Донбасі, стали важливим чинником, який блокує вступ України в НАТО, а внутрішня криза в ЄС на фоні великої кількості біженців із Близького Сходу та Брекзиту, зменшує шанси України на вступ до Союзу в найближчий час. Однак варто сказати, що на Заході бачать потенціал розвивати інтеграційні процеси з Україною через її вигідне географічне розташування, потужний аграрний потенціал, а також серйозний бойовий досвід, який безумовно посилить спроможності колективного Заходу до протидії зовнішнім агресіям.

Список використаних джерел:

1. Нарис історії дипломатії України / За ред. В.А. Смолія. — К.: Альтернативи, 2001. С.617-714.
2. С.П. Глинкіна, Н.В. Кулікова, І.С. Синицина Страны Центрально-Восточной Европы: Евроинтеграция и экономический рост — М. 2014. С.8-50.
3. Б.О.Парахонський, Г.М.Яворська Зовнішня політика України в умовах кризи міжнародного безпекового середовища. — К.: НІСД, 2015. С. 69-91.
4. BBC. Епоха Кучми: десять неоднозначних років https://www.bbc.com/ukrainian/politics/2013/08/130809_kuchma_epoch_sx.

СОЦІАЛЬНІ ПЕРЕДУМОВИ САМОПОВАГИ ОСОБИСТОСТІ

Пастушок А.Б.,

студент,

Київський національний університет
будівництва і архітектури, м. Київ

У книзі «Ідея блага і пріоритет права» Джона Ролза визначений ним основний список первісних благ, який, на його думку, можна ще розширити, містить п'ять основних пунктів. Загалом цей список включає інституціональні характеристики у вигляді основних прав і свобод, інституціональні можливості, прерогативи, які надаються посадами тощо. У п'ятому пункті основного списку первісних благ (за визначенням Дж. Ролза) мова йде про соціальні передумови самоповаги особистості.

Отже, у контексті вищезазначеного вважаємо за необхідне відразу вказати на те, що глобальні перетворення, які відбуваються наразі в Україні в політичній, економічній, соціальній та інших сферах, обумовлюють перегляд життєвих принципів та цінностей кожної людини, що, в свою чергу, не може

не впливати на формування самоповаги до особистості та різноманітних критеріїв оцінки своїх вчинків.

Важливо також відзначити, що самоповага - це особистісне судження, яке виявляється в установках та переконаннях індивіда щодо самого себе. Іншими словами, до поняття самоповаги входить задоволення собою, самосприйняття, почуття власної гідності, та формування власного ставлення до тих чи інших дій. Однак, поняття «самоповаги» доволі часто переплітається із самовдоволенням. Повага до себе є багатогранною та формується протягом всього життя. Виокремлюючи найважливіші ознаки, в першу чергу звертають увагу на особисті погляди та переконання людини, прагнення до самовдосконалення особистості та визнання. Не забуваймо і про моральні норми, зокрема: скромність, простота та щирість. Щодо вищезгаданого самовдоволення, то згідно з цим морально-етичним принципом особа ставить власні інтереси на перший план, нехтуючи поглядами інших. В таких діях вбачається усвідомлення своєї переваги над іншими, внаслідок чого припиняється саморозвиток особистості. Детально проаналізувавши ці два принципи, я дійшов висновку, що між самоповагою та самовдоволенням є доволі тонка межа, яку не варто ігнорувати, адже справді сильною є та особистість, яка відстоює свої переконання, але при цьому дослухається й до інших. Висока самоповага свідчить про віру в свої сили, про те, що особа позитивно ставиться до себе як до особистості. З таких індивідів доволі часто формуються харизматичні лідери, які здатні бути взірцем для інших. До них прислухаються, іноді побоюються, але все таки високо цінують та поважають.

Низька самоповага може вказувати, на почуття неповноцінності, яке могло сформуватися ще в юнацькому віці, зневаги до себе, негативну оцінку власної особистості та сильної невпевненості у своїх вчинках та рішеннях, що негативно впливають на емоційне самопочуття і соціальну поведінку людини. Зазвичай, людям, які мають низький рівень самоповаги, буває важко пристосуватися до соціуму та знайти своє покликання у житті. Варто відзначити, що серед них також є багато талановитих особистостей, проте доволі рідко вони мають змогу реалізувати свій потенціал сповна.

Розглядаючи саме соціальні передумови, постає питання, яке потребує уваженої відповіді: Що можна виокремити та віднести до найважливішого?

На наше глибоке переконання, звертаючи увагу на самореалізацію особистості, не можна забувати і про задоволення потреби людини любити інших і бути коханою людиною. Таким чином ступінь її впливу на поведінку зменшується і виділяється потреба самоповаги.

Важливою умовою формування самооцінки, як центральної ланки в теорії особистості, є позитивна оцінка індивіда з боку суспільства та прийнятої ним моралі. Повага іншими включає в себе престиж, визнання, репутацію, оцінку та прийняття рішення. Задоволення потреби в самоповазі породжує в особистості почуття впевненості, гідності та усвідомлення того, що вона користується повагою з боку інших. Тобто, її поведінка є корисною і необхідною.

Ще з раннього дитинства важливим є усвідомлення людиною своєї значущості та ролі в суспільстві, адже не дарма в людині закладена здатність виділятися з-поміж інших, тобто «бути не такою, як всі».

Підсумовуючи подані вище міркування щодо соціальних передумов самоповаги особистості, зробимо наголос на тому, що самоповага має розглядатися як самостійна змінна, адже з часом змінюються пріоритети, світогляд та розуміння багатьох речей. До того ж в основі стійкості загальної самоповаги присутні два основних внутрішніх мотиви: мотив самоповаги та потреба в сталості образу внутрішнього «Я». Наслідком зазначеної закономірності є те, що висока самоповага буде у людини, яка ставить реальні цілі й реалізує їх, низька ж самоповага – у людини з величезними планами на майбутнє, яка не змогла досягти поставлених цілей (загальної мети). Також важливо зазначити, що, на нашу думку, соціальні передумови самоповаги особистості повинні розташовуватися в наступному порядку: 1. Самореалізація особистості; 2. Наявність у неї потреби любити інших та бути коханою людиною (відповідно до Божих Заповідей); 3. Економічна свобода та незалежність особистості; 4. Визнання особистості з боку суспільства.

ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИКИ ДЖОРДЖА ВОКЕРА БУША СТОСОВНО ІРАКУ (СІЧЕНЬ-СЕРПЕНЬ 2001 Р.)

Пугач Н.О.,
аспірант,

ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Впродовж останнього десятиліття ХХ століття Сполучені Штати та Ірак, керівником якого залишався Садам Хусейн, перебували у вкрай складних дипломатичних і політичних відносинах. З обранням нового 43-го президента Сполучених Штатів Джорджа Вокера Буша, двосторонні відносини починають ще більше загострюватись, про що свідчить наступні події.

По-перше, новообраним президентом було сформовано адміністрацію, представники якої виступали за більш рішучу політику США по відношенню до режиму Садама Хусейна. Зокрема, варто наголосити насамперед на ролі Річарда Чейні у формуванні даної політики, який у 1989-1993 роках займав посаду міністра оборони Сполучених Штатів. Саме Чейні був одним із командувачів операцією «Буря в пустелі» у 1991 році, завдяки чому був добре ознайомлений з ситуацією в середині Іраку та навколо нього[1]. Крім нього, до команди новообраного президента приєднався також Дональд Рамсфельд, який вже очолював міністерство оборони за часів президентства Джеральда Форда, та був одним з найдосвідченіших голів Пентагону за останні десятиліття. Великі повноваження мав також заступник голови Пентагону Пол

ЗМІСТ

Вітальне слово учасникам конференції Голови Асоціації навчальних закладів України приватної форми власності, ректора Європейського університету, професора Тимошенка І.І.	3
--	---

СЕКЦІЯ «МОЛОДЬ І ОСВІТА»

*Підсекції: «Загальні проблеми освіти»,
«Проблеми початкової, загальної середньої освіти та виховання»,
«Проблеми дошкільної освіти та виховання», «Психологія»*

Андрющенко Г.О. Розвиток уваги дошкільників	5
Батичко Д.І. Уроки «коронакризи»: від освітньої міграції до міграції освіти	7
Буга Е.В. Формування здоров'язбережувальної компетенції у дітей старшого дошкільного віку в умовах європейської інтеграції	10
Глушаниця К.В. Ознайомлення дітей старшого дошкільного віку з рідним краєм як основа виховання патріотизму на сучасному етапі європейської інтеграції	13
Денисенко І.В. Психологічні ресурси арт-технік в умовах конфліктів старшокласників	15
Дружиніна І.А. Особистісна підготовка майбутніх психологів: з досвіду викладання АСПН	16
Журомська К.В. Формування у дітей старшого дошкільного віку навичок здорового способу життя під час фізкультурних розваг у контексті європейської інтеграції України	18
Іванова О.І. Психолого-педагогічні особливості формування патріотичних почуттів у дітей старшого дошкільного віку в процесі європейської інтеграції	20
Коваль Ю.О. Український дитячий фольклор у художньо-мовленнєвій діяльності дітей середнього дошкільного віку	23
Коляденко О.В. Етнографічна спадщина Бориса Грінченка як націєтворче джерело	26

Куца О.С. Дистанційне навчання на уроках історії як спосіб формування готовності учнів до самоосвіти	28
Ленарт В. Л. Розвиток музичних здібностей дітей 2-5 років в контексті фортепіанної педагогіки	30
Мельник Ю.С. Діяльність учителя з формування компетентностей учнів у процесі вивчення базового курсу фізики	33
Мусяяка М.С. Використання інформаційно-комунікаційних технологій для вдосконалення структур управління школою	36
Пяничук М.С. Проблематика формування самооцінки дітей дошкільного віку	38
Савосько В.В. Формування здорового способу життя у процесі взаємодії закладу дошкільної освіти і родини в умовах інтеграції української системи дошкільної освіти	40
Свідзінський Я.С. Проблеми сучасної системи освіти в школах	42
Славська В.А. Психологічна підтримка життєдіяльності в умовах динамічних соціотехнічних систем	44
Смоляно Ю.М. Створення навчально-методичних ресурсів у процесі магістерської підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти	47
Узбабе Е.Е. Інноваційна спрямованість — основа модернізації університетської освіти	49
Фіщенко О.Е., Онищенко В.В. «Я» — концепція та рівень домагань особистості як чинник самовизначення у юнацькому віці	52
Яланська С.П. Психологічні особливості розвитку творчої особистості в умовах освітніх трансформацій	55

СЕКЦІЯ «МОЛОДЬ І НАУКА»

*Підсекції: «Дослідження розвитку ринку, регулюючих та управлінських систем»
«Теоретична економіка в Україні та світі»*

Антонов Т.А. Особливості бізнес-моделі підприємств в умовах розвитку цифрової економіки	57
---	----

Бакаліньська В.С. Формування мотивації працівників в фітнес індустрії	59
Бедзюк С.О. Формування тенденції зростання прибутку аграрних підприємств	62
Боголюбський Е.Ю. Роль та місце стратегічного потенціалу у системі управління підприємством	63
Гнатюк О.П. Оцінка напрямів зменшення забруднення навколишнього середовища підприємствами металургійної та видобувної галузі	66
Гривківська О.В., Вакуленко А.В. Методи оцінки інвестиційної привабливості підприємства	68
Гривківська О.В., Кубік Я.В. Потенціал підприємства у забезпеченні його організаційного розвитку	71
Губанков Є.О. Управління проектами в інформаційній сфері в умовах кризи 2020	73
Гуменюк М.Д. Використання методики Kanban у проектній діяльності на підприємстві	74
Данильченко А.О. Борг держави та його види	76
Зелінський Д.Е. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства	78
Зоря І.В. Сучасні проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в Україні	80
Ігнатова Є.А. Наслідки відкриття ринку землі в Україні для економіки	83
Ішков О.М. Організація обліку зовнішньоекономічної діяльності в умовах євроінтеграції	86
Казіміров В.А., Крамаров О.М. Побудова системи інформаційної безпеки підприємства	89
Карасюк Г.О. Проблема розвитку економічної складової бізнесу з інформаційної безпеки в Україні	90
Клименко І.Є. Стратегічне управління діяльністю організацій	92
Кот О.В. Сутнісно-змістова характеристика поняття «адаптивність»	95
Кравчук В.В. Концепт управління ефективністю діяльності підприємства	98

Кредісов В.А. Конкурентоспроможність та бізнес-активність України у міжнародних рейтингах	100
Кузьмак О. І., Шайдюк А.С. Проблеми, напрями та механізм підвищення якості надання послуг з перевезення у контексті європейських вимог	103
Куртяк А.О. Економічна безпека підприємств: сутність та фактори формування	106
Кушакевич С.А. Мотивація персоналу як елемент системи управління в умовах кризи	108
Лазебник О.О. Дослідження застосування альтернатив пластиком пляшкам як фактору збільшення споживання мінеральної води в Україні	110
Лановенко М.Є. Війна як гальмівний чинник розвитку фізичної культури і спорту України	113
Лисенко А.А. Логістика у формуванні прибутку малих підприємств	116
Лось В.П. Мотивація персоналу: види та значення мотивації для фізкультурно-спортивної організації	117
Ляхов Є.О. Дослідження поведінки споживачів шляхом проведення онлайн опитувань	120
Матус Н.В. Показники оцінювання персоналу підприємства	122
Митюк М.С. Систематизація підходів до трактування сутності економічної безпеки підприємства	124
Пирог М.В., Борсук О.С. Інформатизація ОСББ як приклад розроблення управлінських систем	129
Поліщук Н.В., Вакуленко А.В. Фінансування інноваційної діяльності підприємств	131
Поліщук Н.В., Мотчик О.Р., Методичні підходи до оцінювання фінансового стану підприємств сільського господарства	134
Свириденко А.В., Самокиш Ю.В. Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні	138
Скирто О.С. Проблеми створення і управління спортивним клубом	138

Толкаченко А.С. Аналіз переваг та недоліків у залученні прямих іноземних інвестицій для України	141
Tegege L. T. The Main Stages of Enterprise Financial Strategy Formation Process	143
Уваров М.А. Впровадження інформаційних систем в управлінні підприємствами	146
Фіалко М.В. Шляхи детінізації економічних процесів	148
Філяр С.В., Індієв С.А. Підходи до визначення сутності підприємницького потенціалу	152
Фомін О.Д. Аутстафінг як засіб оптимізації бізнес-процесів на підприємстві	155
Харчук Т.В., Данилов А.В. Підходи до трактування сутності конкурентного статусу підприємства	158
Чеморда П.О. Перспективи та проблеми web-аналітики як важливого інструменту вимірювання ефективності цифрового маркетингу	160
Черноморченко О.К. Загрози для агропромислового комплексу України в контексті економічної невизначеності та глобальної пандемії	162
Чмель В.П. Особливості бізнес-організації, яка саморозвивається	164
Шершень Н.В. Формування конкурентної стратегії підприємств	167
Підсекції: «Інформаційні та виробничі технології. Інноваційні технології навчання», «Фізико-математичні дослідження»	
Азидхак М. Информационные технологии в организации дистанционного обучения	170
Базавлук О.В. Принципи побудови ІТ архітектури підприємства	172
Барбон П.С. Аналіз існуючих рішень з організації контролю доступу на підприємстві	173
Букатов Д.В. Типи комп'ютерної графіки	175
Васильченко В.В. Оцінка ефективності функціонування ком'ютерних мереж	177

Калян В.Е. Вибір протоколу обміну даними для реалізації голосового інтерфейсу в системі «Розумний будинок»	178
Касьяненко Д. І. Сучасні тенденції в організації корпоративного навчання	179
Корольов Д.В. Тенденції та проблеми розвитку сфери інформаційних технологій в Україні	181
Кузьменко М.С. Від глобального зриву до руйнівних інновацій в освіті	184
Майфет Т.П. Інформаційні технології для дистанційного навчання	185
Міщишен В.В., Колодінська Я.О. Віртуальна реальність як складова інноваційного розвитку	187
Олещук Р.А., Ярошенко Д.А. Забезпечення комунікативного процесу в ІТ-компанії	189
Пирог М.В., Гузенко О.С., Дуля Д.В. Ринок ігросервісів в умовах глобальних інформаційних процесів	192
Полінкевич С. В., Слухай Б.В. Інформаційне забезпечення управлінських процесів сучасного підприємства	195
Рідванюк Д.І. Штучний інтелект та адаптивне навчання як інструменти для сфери освіти	197
Семененко П.В. Інформаційне забезпечення управління проектами	199
Сидорчук А.І., Сльота М.Ю. Технології біометричної ідентифікації людини по обличчю	202
Стоцька І.М. Ланцюгові дроби як спосіб наближення дійсних чисел	204
Тарасовський В. М. Оптимізація обробки великих даних	207
Туць Б.В. Використання програмно-конфігурованих мереж для забезпечення безпеки хмарних середовищ	209
Урсул К.В. Ультразвукові дослідження системи ПХТФЕ – ТРГ	210
Федік О.І. Комунікаційне програмне забезпечення як інструмент трансформації освітнього процесу в умовах пандемії	214

Федоренко А.І., Вицина Д. С. Інформаційні технології в управлінні персоналом	217
Яроцький Б.С. Методи управління проектами в ІТ	219

Підсекція «Біологія, екологія, географія, хімія»

Засць В.І., Чернобровкіна Л.В. Екологічний стан первоцвітів у Київській області та Закарпатті	223
Левченко Ю.О., Чернобровкіна Л.В. Дослідження мікроклонального методу розмноження лохини	226
Мелліна Є.Є., Чернобровкіна Л.В. Ефективність лікування косоокості за допомогою призмових окулярів ..	229
Плешівцева І.І., Чернобровкіна Л.В. Метод виявлення і лікування зовнішнього отиту у собак різних порід ..	232
Щеглова К.Д., Чернобровкіна Л.В. Дослідження контактних лінз, окулярів та лазерної корекції зору	234

Підсекція «Правознавство та безпекознавство»

Антонюк М.В. Місце прав людини в історії розвитку міжнародного комерційного арбітражу	237
Братчик С.Ю. Особливості перевірки бізнесу з питань дотримання трудового законодавства	238
Дуда М.О. Судова гілка влади за Конституцією Пилипа Орлика 1710 року	242
Ленкова Т.Р., Токар А.А. Удосконалення психологічної підготовки працівників Національної Поліції	244
Мартинюк В.Л. Безпекові аспекти європейської інтеграції України	247
Пришляк С. П. Гуманітарний аспект національної безпеки	250

**СЕКЦІЯ «МОЛОДЬ, КУЛЬТУРА І
НАЦІОНАЛЬНА САМОСВІДОМІСТЬ»**

Барна У.В. Творчість Миколи Прядченка в контексті сучасної хореографічної культури	253
Бондар А.А. Усвідомлення зовнішньої та внутрішньої краси особистості в сучасній хореографії	256

Боровиченко М.І. Конфлікт в хореографічному творі як засіб формування соціально-культурної свідомості особистості	259
Глузька Є.Ю. Сценічна культура народного танцю у балетній практиці Ж.Ж.Новерра ..	261
Демещук А.С. Актуалізація народного танцю в сучасних соціокультурних умовах	262
Колтунік М.О. Імпровізація як метод самопізнання в сучасній хореографічній культурі	264
Куликова В.А. Створення театрів українського народного танцю як нова сторінка української культури	266
Лялюк О.М. Зникнення Кубанської козачої культури з української сцени як причина втрати частини історії України	268
Олейник І.А. Эстетическая концепция восприятия па-де-де как хореографической формы на примере хореографии В.Гзовского ...	270
Паламарчук К.С. Засоби вираження емоційного змісту танцю	272
Погорецька Г.В. Історія розвитку проблематики кохання та смерті у класичному балеті ...	275
Ронський Р. Р. Філософія літературного першоджерела як основа концепції хореографічного твору	278
Русіна К.О. Психологізація хореографічної форми як компонент балетмейстерської культури творчості (на прикладі балету Ю.Григоровича «Легенда про кохання»)	281
Тітенко Н.М. Теоретичні основи акторської майстерності в педагогічній діяльності ..	283
Яковлєва М.А. Відображення соціально-психологічних аспектів життя людини засобами хореографії	285

Підсекція «Філософські та історико-політичні дослідження»

Корнієвський О.А. Українська влада і громадянське суспільство: чинники гальмування та перспективи налагодження державно-громадської комунікації в умовах турбулентного режиму прийняття політичних рішень	288
---	-----

Окша Н.В. Урядові комунікації з громадськістю під час протидії COVID-19	290
Палюх А.К. Інтеграція країн Центрально-Східної Європи в ЄС і НАТО. Роль та місце України	292
Пастушок А.Б. Соціальні передумови самоповаги особистості	295
Пугач Н.О. Формування політики Джорджа Вокера Буша стосовно Іраку (січень-серпень 2001 р.)	297
Сабірі Д.Х. Енергетичний потенціал Азербайджану на геополітичній платформі європейського та пострадянського регіонів	300
Шадрін С.С. Кіберзагрози як виклик державній безпеці	302
Шегда О.Я. Ключові аспекти співробітництва Швеції з країнами Північної Європи	304

Підсекція «Літературознавство та мовознавство»

Акуліч М.Є. Формування моделі світу через образну систему в романі Люко Дашвар «На запах м'яса»	308
Кінах М.В. Особливості літературного орієнталізму Софії Яблонської: роман «Чар Марока»	310
Козак С.В. Основні засоби вираження категорії модальності в англомовних прес-релізах «ПРОДУКТУ»	312
Кошик Д.І. Художня модель світу в романі Панаса Мирного «Повія»	314
Машталер Л.Г. Погляди сучасних літературознавців на співвідношення факт – вигадка та історія – література	316
Радчишина М.М. Концепт «мир» у публіцистиці	318
Тягур У.М. До питання українських хімічних термінів: розвиток на сучасному етапі	321
Фастовець Ю.В. Часопростір повісті Наталени Королевої «Без коріння. Життєпис сучасниці»	324

Філонова А.П. Проблема гріховності у трилогії Ірини Вільде «Метелики на шпильках»	326
Шевцова С.В. Використання експресивно-оцінних прикметників у публіцистичному стилі (культурний і політичний простір на матеріалі інтернет-газети «Кременчук Тудей»)	329
Шелех А.Ю. Особливості образної системи роману Люко Дашвар «Мати все»	331
Ярошук В.Ю. Мотиви збірки «Триб» Павла Вольвача	333

Наукове видання

**МОЛОДЬ, ОСВІТА, НАУКА, КУЛЬТУРА
І НАЦІОНАЛЬНА САМОСВІДОМІСТЬ
В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

*Збірник матеріалів
XXIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
(28 квітня 2020 р.)*

Комп'ютерна верстка та дизайн

Н.М.Іванченко

Підписано до друку 26.05.2020. Формат 60×84^{1/16}.

Папір офсетний. Гарнітура NewtonCTT.

Ум. друк. арк. Обл.-вид. арк.

Тираж 300 прим. Зам. №.

Видавництво Європейського університету

Друк: поліграфкомбінат Європейського університету
03115, Україна, Київ-115, вул. Депутатська, 15/17.

Реєстраційне свідоцтво ДК №3833 від 14.07.2010 р.